

Wij zijn beter dan zij.

Eigen Volk, Eigen Cultuur. Beter dan zij

Wanneer alle andere argumenten, waarom we niet mogen terug vechten, opgebruikt zijn is dit het enige dat overblijft, in de achtergrond, en dat ons onze uitzonderlijke morele opvattingen gebruikt als de reden waarom we niet mogen vechten om ons te beschermen.

“Terug vechten ? Maar dan zouden we niet beter zijn dan zij?” Als we waterboarden dan zijn we niet beter dan zij die onthoofden en verminken. Als we profileren dan zijn we niet beter dan de massa moordende jihadisten. Als we onze vriendelijke Pakistaanse en Saoedische bezoekers behandelen zoals zij honderd jaar geleden zouden behandeld zijn – dan zouden we schuldig zijn aan niet Amerikaans-zijn.

Maar maakt dat werkelijk het verschil uit tussen ons, dat wij iedereen gelijk behandelen zelfs wanneer ze ons de keel oversnijden, en vanaf het moment wanneer we afwijken van de normen van de Vereniging van Advocaten dan zijn we niet beter dan de Taliban of Al-Qaeda ? Komt onze uitzonderlijkheid voort uit onze wetten, dan, indien we onze wetten compromitteren, geven we het enige op dat waardevol is voor ons en blijft er niets over om nog voor te vechten—of zijn onze wetten het middel waarmee we onze individualiteit en nationale uitzonderlijkheid beschermen?

Wij zijn beter dan zij, is het argument dat zo dikwijls gebruikt wordt door hen die niet geloven dat we beter zijn, en zelfs als ze het geloven, begrijpen ze niet waarom we beter zijn. De “Bill of Rights” (1) is niet volledig afgewerkt

voortgesproten uit een barbaarse cultuur, hetzelfde geldt voor dezelfde vonnissen en uitspraken die zo dikwijls gebruikt worden door de voorstanders van een 10 percent verdedigingsplan (2).

Wij zijn niet beter dan zij omdat we burgerrechten garanderen aan onze vijanden: we zijn beter dan zij door Michelangelo, de microchip en universele opvoeding. We zijn beter dan zij door Shakespeare, de Space Shuttle en het World Trade Center. We zijn beter voor alle redenen rondom ons, voor wat we bereikt hebben, voor wat we voltooid hebben, voor de kennis die we hebben vergaard en voor de maatschappij die we hebben opgebouwd.

Onze wetten werden gemaakt om deze verworvenheden te beschermen, de bijzonderheid van het individu tegenover de regering en dat van de natie tegen interne en externe vijanden. De wetten bestaan niet op zichzelf alleen, maar zij maken deel uit van de cultuur van de natie die ze geschreven heeft en die ze toepast. Het zou mogelijk zijn om de Amerikaanse grondwet in te voeren in Indonesië, Libië of Pakistan maar het zou niets uithalen. Geen enkel document kan de rechten en vrijheden beschermen die niet door de cultuur gewaardeerd worden en geen enkele cultuur die daar geen waarde aan hecht, verdient die bescherming als die bescherming het cumulatief effect heeft om diezelfde rechten en vrijheden te vernietigen.

Vrijheid wordt niet alleen op het slagveld verdedigd, tegen de tijd dat de situatie zo slecht is, zal de schade moeilijk te beperken zijn. We verdedigen onze vrijheid alle dagen door de cultuur te verdedigen die vrijheid mogelijk maakt. Bescherming tegen externe vijanden wordt verzekerd door gewapend conflict, economische concurrentie en geografische ligging. Tegen de interne vijand is er de cultuurstrijd, de strijd van ideeën en van instellingen.

Wie we zijn, is te zien in de verbanden die onze cultuur

bepalen en die verbanden bepalen wie we zijn. Als je het menselijk brein beïnvloedt zodat deze verbanden niet meer gestroomlijnd zijn dan wordt de identiteit versnipperd in stukjes van dingen die onverstaaanbaar zijn. Hetzelfde is waar voor een cultuur: zonder verbanden gaat men feestdagen vieren zonder te weten waarvoor en vechten voor dingen die intuïtief wel juist aanvoelen maar niet meer passen in de nieuwe orde der dingen. Het is aan de cultuurstrijders om deze verbanden te herstellen zo dat de cultuur zichzelf weer begrijpt.

Verbanden bewaren geen informatie, zij bepalen prioriteiten door ons eraan te herinneren wat van wat afhangt. Ze herinneren ons eraan dat regeringen worden aangesteld om de wetten na te leven en wetten worden toegepast om de mensen te beschermen. Regeringen dienen de wet, maar de wetten dienen de bevolking. En de bevolking is geen onbepaalde massa, ze wordt niet bepaald door paspoorten en identiteitskaarten of door geboorteplaatsen : de bevolking is de houder van het vuur van haar cultuur. Dit is niet noodzakelijk een kwestie van geboorte, de grootste helden kunnen immigranten zijn en de grootste verraders kunnen deel uitmaken van de autochtone bevolking. Maar niemand die de vernietiging van de cultuur beoogt, zowel concreet als abstract, in het heden of in een onbepaalde toekomst, kan genieten van de bescherming van de wetten die bestaan om de vrijheid van het individu te beschermen in de integriteit van een vrije cultuur.

Hoe geraffineerder een cultuur wordt hoe minder zij bezig is met overleven. Er ontstaan luchtbel-elites in de overheidscentra en universiteiten waar filosofieën en ideeën echter lijken dan de werkelijkheid. Tegengestelde filosofieën proberen om de cultuur blijvend te beïnvloeden, te verminken met herzieningen (3) en sociale filosofieën die hun eigen ideaal centraal stellen van alle menselijk streven. Maar ideeën zijn onvruchtbaar (steriel) zonder een cultuur om ze te ontwikkelen. Dood de cultuur en de ideeën worden wezen die, als ze geluk hebben, onder een andere vorm door een andere

cultuur worden geadopteerd.

Verdraagzaamheid en burgerrechten zijn waardeloos tenzij de landen en culturen waar ze verklaard worden ook verdedigd worden. Iedere vorm van verdraagzaamheid die leidt tot zelfvernietiging is niet alleen giftig voor de autochtone cultuur maar is ook letterlijk zelfvernietigend. Alle gezonde entiteiten, hetzij biologisch, organisatorisch of intellectueel bevatten de middelen voor hun eigen bestending en hun voortbestaan. Iedere entiteit die dit niet heeft is giftig en moet als dusdanig behandeld worden; een idee of code verdedigen, die het overleven van de cultuur waardoor het gedragen wordt, bedreigt staat gelijk met moord.

Bij een conflict worden twee vragen gesteld. Is de bedreiging reëel en is onze cultuur waard om voor te vechten. De laatste vraag wordt meestal gesteld door elites met een ideaal waartegen echte culturen nooit opgewassen zijn en door buitenstaanders die het allerminste geïnvesteerd hebben in de overleving van de cultuur.

De luchtbel-elites wantrouwen nationalisme en patriottisme want die draaien niet rond ideeën maar rond het gevoel van solidariteit van de mensen. De enige uitzondering die zij zullen aanvaarden, is de uitzonderlijkheid van idealen en als de natie hun idealen niet vertegenwoordigt, verdient de natie niet om te bestaan.

Tegenover zulke redenering is het belangrijk te weten dat we niet beter zijn dan onze vijanden omdat we idealen vertegenwoordigen maar omdat we naast idealen ook wolkenkrabbers, schilderijen, sterke microscopen, boeken, betere muizenvallen, filosofische systemen, zware wagens, muziek, theorieën, liefdadigheid en sandwiches gemaakt hebben. Wij zijn makers en vormers, bewegers en denkers, zieners en doeners. We reiken naar de sterren en vinden middelen om te vroeg geboren kindjes in leven te houden. We zijn niet perfect maar dynamisch en wij veranderen en zonder ons zou de wereld

veel armer zijn.

Wat we ook doen om ons te beschermen tegen onze vijanden die verslaafd zijn aan een vijandige ideologie, waar ze ook geboren zijn, is volledig verantwoord door wat we bereikt hebben, ons verleden, ons heden en onze toekomst—en zelfs zonder al dat door ons recht op een individuele, nationale en culturele overleving.

We zijn niet beter dan zij door pacifisten te worden, maar door te vechten voor wat we hebben en wie we zijn. Als we niet opkomen voor onze landen, onze mensen en onze culturen dan zullen we geen morele hoogte bereiken maar de moordputten vullen met de slachtoffers van een duizendjarige terreur. Er bestaat geen morele verhevenheid door te weigeren tot het uiterste te strijden voor wat je waardevol acht. Enkel door te strijden voor onze individuele en nationale uitzonderlijkheid, kunnen we ons verheffen en de verklaring verantwoorden dat we beter zijn dan zij.

h/t Foxy & Stradi

(1) de eerste 10 amendementen van de Amerikaanse Grondwet of "Constitution"

(2) voorstanders van een zeer laag budget voor verdediging, wapens, manschappen enz.

(3) Revisionist verwijst meestal naar het Marxisme en Leninisme